

ԱՐԵՎԵԼՔԻ ԹՂԹԱԿՅՈՒԹԻՒՆՆԵՐԻ

ቆይታ በጊዜ

2-3

ԳՆՈՒՆԻ

000 011,906,015.0

« ՍՐԵՒԵԼՔ » Ի

ԶՕՐԱՊԵՏ ԿՐԱՆԴԻՆ ՅԵՇԱՏԱԿՄԱՐԱՆԱԿԸ

፡.ከከ-ከበር፡፡ ፡.ከከ-ከበር፡፡

ԼՎԴԱՅԸ ՀԻՒՄԱՅՈՒՆ

ԻԼԱՆ

ԻԼՍՆ

ՊԱՊԸ ՍԷՐԱՍՔԷՐԻ

գալարը գաթիսի վրիլէ ճէկկնաւն ի
 թայս թալից օշնալարն է վաղիմա՛ն
 տալլէսինէ կէմէլէրի իւնն օշնուռ
 3 աղսս/թսս 1301

1—3

Եթե՝ զգրը ամենեւեւեւ տա հասարակ
հր ապակեման, և հիշակալեման և ուսումնա
կանքին, կարծեմ որ բարեմիտ և լուսաւոր
միջ ուսումնականը համար աւելի խորհրդ
գաւոր և մեծաշին կան էր ապրի հմու
րիտ բարեբանութիւնն ըսան թէ՛ տղէ
հիշակալեման և իւրաքան զմաստական հ
մար, որոցմ համար շատ անգամ ապր է
շնորհար Այսպէս ահա, ինմ լուսաւորման
սիրտին իմ ազգի բազմաւորութիւնը, ցան
կազդեցիկ նորա հմարտը իւրեանմութիւն
ամենեւին սրտով, ցանկալի էր ինքեք իմ
նալ թէ՛ ինչպէս էր Տաճկաստանի Հայոց
ընտրութիւնը ապագայ կաթողիկոսի մասին
որ պիտոյ է մեր ժողովանքը անկարգե
թիւններին ճարակ մասուն ցանքին, ինչեպ
կարելի է մեր դրութեան մեջ։ Իմ հայր
զդեւ այս մասին Ռուսաստանին մէջ միակ
է մի առաջնականեղին օղակաւորմ խաւաւոր
անդառնողական ամբօրն կարծիքին և վայ
նի վերայ դրոյցը ամենայն բան զիսուն էր
կայն ընկնիլ, տարան զգովել, նորապ հայտնե
բարձրը անբանութեամբ և մտածողը որ
կարող է միայն լուս մնալ, սիրտը և խոս
տովանքն, որ հայն էր զայն զմեզ զայն զ
ուելով, անպատճառ պիտոյ է միւս զայն
մեղով ընկնիլ։ որոնքեւն խառնիվազեցի
ընտրութիւնը չէ կարող այլապէս ինկիլ
Ուրեմն ամենեւին աղբ սրմանը հայրենաեք
մարտու ցանկութիւն արմալ էր, կարող էր
միայն ինկիլ, որ լուսաւորեմը հայերը Տաճ
կաստանի դործ զոչեկին իւրեանք բոլոր չըն
նիտա Տաճարը և պարզեւէին Հայոց ապրի
նի արժանաւոր զուտ և հայր ապրի, ոչ մի
կաթողիկոս հայրաքրիստոնեայն զաւարանով
այլ մի ինչպիս, բարեմիտ, ազգաւոր, լու
սաւորութեան վիրտը և յառանջատեցի զԵ
լուսն ապրին։ Չեր Սրբազնութեան համարա
թիւը ուսումնական պարտման, որի առաջին
սպախեան դուրս գալու չունի կաթողիկոս
և ոչ մինչև մերայիններեցի (գտնելու ոչին
չը տեսանք մեր մէջն ապմմ), շատ բարե
է մեր մէջ և առանձին զպիտանութեան և
պատուին աւարիւն։ Ամենք մերայիններե
կալ կարծիք ունին և ճեր նախորդ Մատ
թեւ Սրբեպիսկոպոսի մասին Տաճկաստան
նաւոր, ցայն թէ ինք չհնարը, ինմ յայտնի
չէ, թէպէտ, առանձն մտնողեւոր այդ հո
գեւերի պատուին, լսած եմ և ընկի հոգած
եմ որ Տաճկաստանի Հայտաւորութեան

Մայիսի 25 թուակ. 1857
Մտեղիւ

